

abrente

MARZO-1990

NÚMERO 8

Para Avanzar

POSTOS DE TRABALLO E IGUALDADE SOCIAL

8 DE MARZO / DIA INTERNACIONAL DA MULLER TRABALLADORA

Para avanzar, postos de traballo e igoaldade salarial.

¿Por qué temos que seguir celebrando ano tras ano o 8 de Marzo?

Existe nun sector moi importante da opinión pública, homes case sempre, as seguintes opinións "a muller xa non está discriminada", "a constitución española define a non discriminación por razón de sexo", "xa hai moitas mulleres na Universidade", "hai leis en defensa dos dereitos da muller o que hai que facer é poñelos en práctica", "xa temos mulleres ministras", etc.

¡Si todos somos iguais, pero *uns* son más que *outras*!

Imos ver o ¿por qué?:

Unha idea moi arraigada e que prevalece con insistencia no nosopáis é a igoaldade de oportunidade na educación, eso debe conducir a unha maior igoaldade no mercado de traballo. En cantidade de estudos e datos estadísticos, xa se ten demostrado deica a saciedade que a correlación entre as variables educación, ocupación e emprego é moderada por non decir tenue.

A muller se concentra laboralmente nos sectores educativo, sanitario, administración pública, comercio, industria e servicio doméstico. En servicios prestados a colectividades (educación, salud e administración pública) traballan un 46% de mulleres frente a un 26% e homes, en comercio un 11% de mulleres e 8% de homes, en industria un 17% de mulleres frente a un 32% de homes e servicio doméstico 4% de mulleres e 0,6% de homes.

En canto a consigna de "a igoal traballo igoal salario", o salario medio global das mulleres situase orredor de 18 ou 19 puntos por debaixo dos homes.

Xunto o avance "espectacular" no nº de mulleres incorporadas ó mundo laboral siguense dando casos como os do alcalde de Carballeda (Ourense), que se opuso a contratación dunha muller para o posto de conserxe dun Colexio Público coa razón "os homes necesitan más os postos de traballo que as mulleres", ou como o caso da empresa "Construcciones y Contratas S.A." que non aceptou a ningunha muller para cubrir o servicio de limpeza da cidade de Vigo.

Por tanto siguese sen querer afrontar como unha reivindicación solidaria e conxunta os postos de traballo para todos e todas, o que subxace no fondo é considerar a muller traballadora como unha competidora dos homes.

As violacións e os malos tratos siguen a darse tódolos días e xultanse a mulleres, como na cidade de Vigo, por manifestarse publicamente contra o tratamento xurídico que recibe o delito de violación polos xuíces. Tratamento como o que se lle deu nun tribunal de oviedo o 17 de Febreiro no que un home que violó a súa esposa, veu rebaixada a pena en base a que no caso dun matrimonio a libertade sexual "se halla afectada por el debito conugal" ou seña que unha muller casada é propiedade en tódolos aspectos, incluso no sexual, do seu marido.

En canto a Lei do aborto cada vez evidenciase máis que é unha lei inoperante, xa que non solventa o problema do aborto legal; convertíndose mesmo nunha arma nas mans dos movementos antiabortistas para atacar os médicos que aplican, é polo tanto unha trampa, un espellismo é de imposible aplicación.

Necesitase que os tribunais de xustiza esixan o cumprimento das sentencias do divorcio onde se garantice o pago das pensións, se persiga o infractor ou se estableza un fondo de pensións do Estado que garantice o pago das mesmas.

A publicidade sigue a atacar diariamente a dignidade da muller, utilizándoa como reclamo para vender ou como muller alienada e non pensante. A extrañeza que produce ver o corpo do home usado como reclamo evidencia ata que punto a igoaldade é unha ficción.

Por todo o dito é unha falacida decir que a igoaldade existe. Cando existen desigoaldades alguén se beneficia delas. Por elo as desigoaldades socias non son tan só falla de equiparación senón que traducen mecanismos nos que alguén gaña algo a costa do outro.

Por tanto a loita contra a desigoaldade sexual se debe dirixir prioritariamente contra os mecanismos que a xeneran e a perpetuan.

So a igoaldade nos resultados e non únicamente nas oportunidades caracterizaría a unha sociedade verdadeiramente igualitaria.

VELASCO II: ENTANTO AGARDAN POLAS CATIVAS PENSIÓNS

As viuvas á busca dun posto de traballo digno.

Nunca as xentes do mar recibiran tantas mostras de solidariedade.

Nunca a Administración fora tan unanimemente acusada de incompetente.

Estamos a falar do naufráxio do Velasco II con 11 tripulantes a bordo, que deixa tras si 9 viuvas e 17 orfes. Ademais da sensación de incompetencia e desamparo de todas as xentes mariñeiras deste país, e en especial do Baixo Miño que arroupando aos familiares fixeron sua a esixencia de responsabilidade no naufráxio do Velasco II e a posta en marcha dun Plan de Salvamento Marítimo eficaz nas costas galegas, protagonizando múltiples mobilizacións que culminaron coa grande manifestación do 30 de Decembro en Santiago.

Unha vez máis a Secretaría da Muller da INTG quer destacar que o protagonismo desta loita corresponde en primeiro lugar ás mulleres dos mariñeiros.

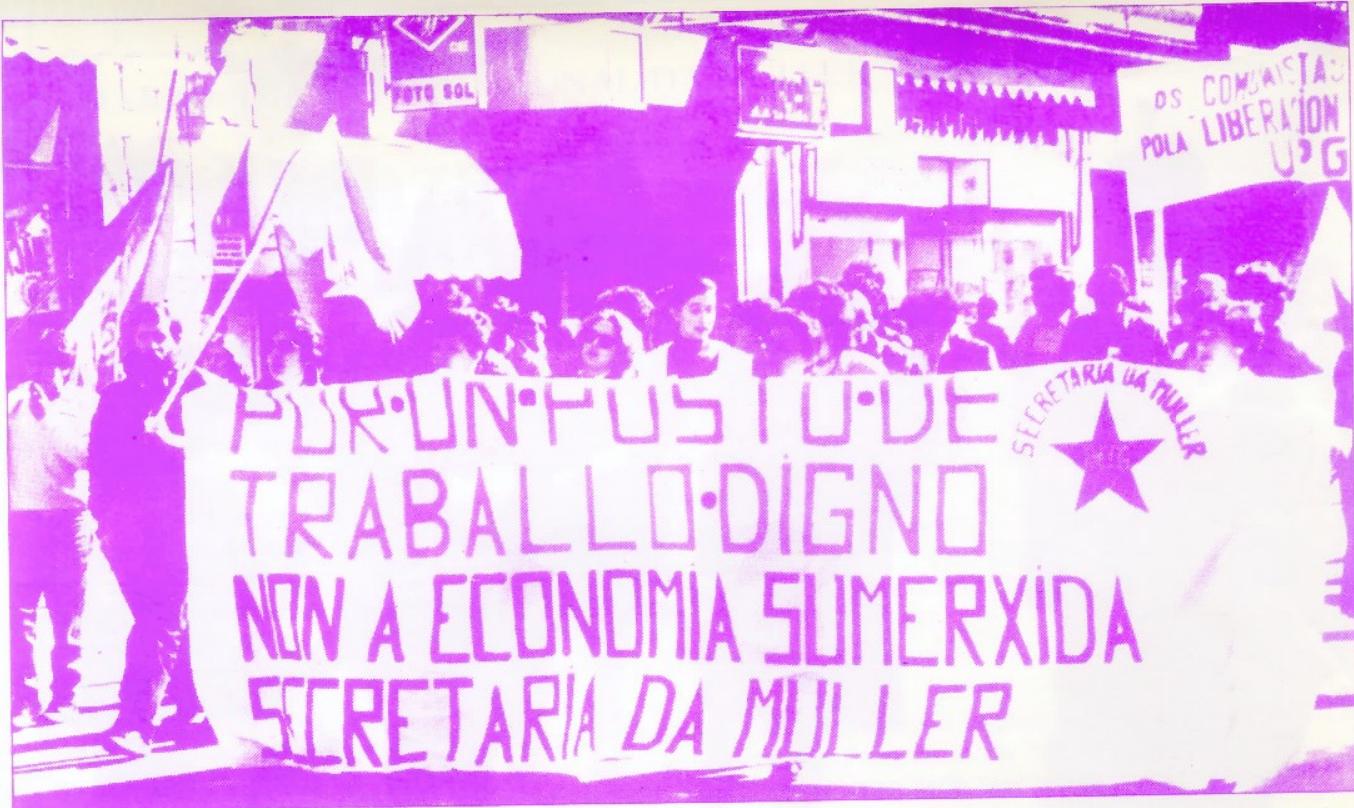
Lamentabelmente a situación na que se atopan agora estas mulleres non nos sorprende, xa que os únicos ingresos que entran nos fogares destas mulleres corresponde-se, na maioría dos casos, coas gañancias do home nas mareas. Pois as deficiente estruturas sociais (falta de garderías públicas, comedores escolares, etc.), impiden á muller acceder libremente ao mundo do traballo, véndose obrigada a asumir caseque esclusiva-

mente todas as responsabilidades derivadas da familia.

Neste caso concreto, que non se diferencia de outros moitos que se podan dar nas nosas costas, estas mulleres plantexan-se como meta conquerir un posto de traballo digno, pois se algun poideron desempeñar até agora foi mediatisado polas responsabilidades familiares, maiormente traballos por horas sobre todo como redeiras sen seguridade social nén outros direitos laborais.

Se ben este é o seu principal anceio, pois son conscientes que as pensións de viuvedade que van percibir non cobren as suas necesidades económicas, todas elas coinciden en que as mesmas estruturas sociais que antes lles limitaban o acceso ao mundo do traballo seguirán a existir a pesar das múltiples promesas de autoridades e institucións que coma elas ben din até agora nengunha viron cumplirse.

Toda a solidariedade e apoio recibido até o momento estanas animando a seguir con loita, enfocandoa agora mesmo cara a posta en marcha do Plan de Salvamento Marítimo, e a consecución dun posto de traballo digno para cada unha delas, ademais da exisencia do cumprimento de todos os compromisos que as distintas administracións lles levan feito.

IV CONGRESO DA INTG

As traballadoras
galegas estamos
na loita sindical
diaria

